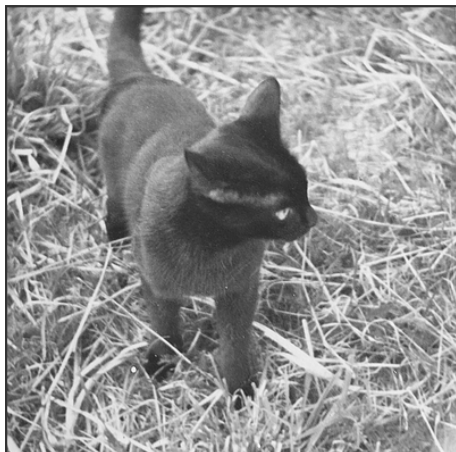

Mit ”kattehold”

Jeg har altid syntes, at det er hyggeligt og berigende at læse artikler om andres kattehold. Efter flere opfordringer fra Heide vil jeg efterfølgende fortælle om min indgang til katteverdenen. Dog må jeg berette, at jeg er opvokset i et hjem med kat - altså huskat, som gav os megen glæde i barn- og ungdomsårene til såvel min søster som mig. Det har også smittet af på min søster, som også har haft mis gennem de sidste mange år.

Historien om katte i vor familie begyndte i 1980. På det tidspunkt boede vi med vore tre mindre børn i en dejlig lejlighed på 130 m² på 5. sal i Århus. Ved siden af vort almindelige erhvervsarbejde drev vi hobbylandbrug i Vesthimmerland - møntet på svinedrift. Samme sted havde vi et sommerhus, vi benyttede i weekender og ferier. Problemet med mus blev større og større, idet der åbenbart var kattesyge hos kattene, som holdt til i staldene. Min mand kom derfor hjem og foreslog, at vi skulle anskaffe os en killing - til start som fornøjelse for børnene, og efter et par måneder op til grisestalden for at afhjælpe muse-problemet!

Vores første Misser

Efter lange overtalelsscener blev det til, at jeg naturligvis ikke ville af med en killing, som børnene jo ville komme til at holde af! Endnu efter et par måneder og med kraftig pointering omkring killingens blivende bolig hos os, ja, så hentede vi en killing i Ry. Jeg husker denne dag så tydeligt, idet det faldt sammen med, at vor ældste søn startede i børnehaveklasse den selvsamme dag! Glade kørte vi af sted i min lille Fiat

127 til et mindre landsted, hvor der var hele fem sorte killinger at vælge mellem til det formidable beløb af kr. 50.

Fint sted og godt hjem og efter lidt frem og tilbage snak blev hun valgt ud til alle børnenes tilfredsstillelse. Vi hjembragte hende til lejligheden (vi kaldte hende for Misser), hvor hun balancerede på altankanten i 5. sals højde, og skændtes på altanen med nabovens kat! Oh skræk og rædsel, men det gik da heldigvis godt! I øvrigt havde vi også på det tidspunkt en indfløjet undulat, som jo sad i sit bur, som vi havde været nødt til at anskaffe. Men de to var vældig fine venner! Vi tog som vanligt i sommerhus hver weekend. Hun sad blot på ryglænet af mit passagersæde. Dengang brugte vi jo ikke transportkasser og andre finurlige ting! Hun lærte hurtigt at færdes udenfor. Hun hoppede jo bare ind af det åbne soveværelsesvindue, når trangen til oplevelser var mættet! Og kom hjem, når vi kaldte, når der var afgang til Århus.

I 1982 var pladsen for trang i lejligheden, så vi købte et dejligt stort hus i Egå (lidt nord for Århus). Der var en ventilationsklap i spisestuen ud til terrassen, som blev til kattelem for vores Misser. Længe gik der jo ikke, før hun fik herbesøg. Nogle morgener når jeg kom ned i stuen, ja så lå der en fremmed hankat i lænestolen i stuen ved siden af vores lille Misser. Så gik der jo ikke længe, før end vi lige pludselig havde killinger i hus, som vi lykkeligvis fik afsat hurtigt. Dette gentog sig året efter, og børnene ville naturligvis gerne beholde en killing. MEN, nej sagde min mand. Skulle vi have en kat til, så skulle det ikke være en tigerstribet. Vi skulle købe os til det rigtige temperament og udseende. Dette forledte mig til det første køb af en racekat (som jeg aldrig har fortrudt!). Et ring efter en killingeliste, en sød kattekonsulent Lis Rhymer Friis vejledte og valget faldt på en snehvid mis – en Foreign White – dejlig livlig kat, og smuk som en snedronning. Hun fik navnet Fie (Ballyborns White Weasel). Skøn mis – meget livlig og snak-

Mille i fuglehuset

kende, det helt rigtige valg for vores familie. Der gik jo ikke så lang tid, så skulle vi da prøve at trække et kuld killinger på hende. Valget af hankat blev så hos Sússe Leiditz, som jo var en særdeles erfaren dame indenfor katteverdenen, og som kunne rådgive/vejlede om mangt og meget. Det første kuld kom til verdenen i 1987 – hele 6 killinger blev det til, og naturligvis skulle vi beholde en af killingerne. Valget faldt på en chokolademasket, som blev døbt Simone (White Galla's Simone). Efter flere besøg hos Sússe faldt børnene og jeg for en blå orientaler (Salween Blue's Zaza), som vi blev nødt til at købe. Skønne grønne øjne, superblød og kort pels og et herligt blidt temperament. Hun skulle naturligvis også parres, og i det næste kuld beholdt vi så vores hankilling 'Frandsen' (White Gallas Blue Fatti), en smuk blå orientaler, som i 1989 opnåede at blive International Champion i Budapest, hvor jeg var på udstillingstur sammen med Susanna

Fie, Simone, Zaza og Frandsen

Bugge og 2 andre piger i en auto-camper. Skønne, skønne tur i en hel uge, hvor vi medbragte i alt hele 4 katte. Livlig og sjov tur, det må man sige.

Inden da var jeg blevet involveret i udarbejdelse af killingeliste (JYRAK), og på en ekstraordinær generalforsamling i Odense i 1988 blev jeg stambogssekretær. Ja, sådan går det, når man stikker næsen for langt frem. Det blev for en meget kort periode, da jeg valgte ikke at genopstille på den næste ordinære generalforsamling i 1989. Der var meget bestyrelsesarbejde, jeg havde fuldtidsarbejde og 3 hjemmeboende børn. Jeg er ofte blevet klandret af vores yngste søn for ikke at have fejret hans 10-års fødselsdag, idet den faldt sammen med en udstilling i Års, og 2 steder kan man jo som bekendt ikke være samtidig!

Udover bestyrelsesarbejdet, møder m.v. gennem ½ år - kørte jeg studiekredsen i Århus i 3 år, som dengang holdt til på Hovedbiblioteket. Der var en månedlig 'sammenkomst' i vinterhalvåret, og vi var som regel ca. 12-20 personer, som mødtes over forskellige emner. Superhyggeligt. Vi arrangerede derudover hobbyudstillinger i Plantomara i Egå - 3 år i træk ultimo august - som blev noget af en kæmpesucces. Der blev udstillet ca. 40 katte/killinger, som blev bedømt af Hanne-Sofie Sneum.

Publikumsinteressen var enorm, og ejeren af Plantorama skønnede, at der kom ca. 5.000 besøgende i løbet af weekenderne hvert år. Mottoet var 'udbredelse og forståelse af racekattehold'.

Vi er så privilegerede at bo i et lukket privat område på en koteletgrund

Sisse og Simba

med hæk og plankeværk og op til en legeplads og et stisystem, så vore katte har altid løbet 'frit' ude. Vi fik først bygget en løbegård mod vest, men pillede den ned efter nogle år. Der blev for varmt, og jeg ville gerne have et lille drivhus, hvor katteløbegården lå. Så lavede vi hul i muren i bryggerset og satte en skydelåge op, således at jeg selv kunne 'styre', hvornår og hvor længe misserne måtte være udenfor. De løber sjældent udenfor haven; men over på legepladsen og på stien går de alligevel ofte. Naboerne véd jo også, hvor misserne hører hjemme. Vore killinger har naturligvis aldrig været ude at løbe i det 'frit'. Sammenlagt har vi fået i alt 9 kuld killinger med disse nævnte hunkatte - en herlig tid med børn og killinger i hus.

Gennem årene har jeg da også udstillet en smule. Min Fie blev aldrig mere end EX1, Zaza blev CH, og Frandsen IC, så i forhold til antal katte har jeg ikke været ret udstillingsaktiv. Vi var også uheldige at blive smittet af ringorm på en udstilling på et tidspunkt, hvor vi havde 2 kuld killinger, som vi så ikke kunne sælge, før end vi havde været igennem bombe- og pillekuren - og så boende i et hus med 3 etager, hvor hver etage skulle 'bombes' særskilt, og alle mand skulle forlade huset. To af børnene og jeg fik det også. Ja, så er man kureret for udstillings-kuller!

I årene 1987-89 gik vore 4 misser desværre bort - en efter en, og panikken bredte sig hos mig. De 2 ældste børn var flyttet hjemmefra, og da Frandsen blev aflivet efter en kræftoperation, som desværre ikke kunne helbrede ham, skulle jeg naturligvis have et hold katte igen. Denne gang blev det kun til 2 af slagsen; en blåmasket pige Sisse (Schenck's Julia) og en brunmasket dreng Simba (El Amar's Brutus). Det blev til mange dejlige år, og jeg valgte ikke at udstille dem, idet de ikke kunne lide at køre bil. Når vi kørte i sommerhus var der en værre katte-jammer-rock, så udstillinger skulle de ikke udsættes for. Jeg trak 1 kuld killinger med de to, men desværre overlevede kun 1 killing ud af 4, og hun var solgt på forhånd.

Jeg besluttede, da Simba ikke var mere, igen at købe en killing - MEN - der var ingen SIAM/OKH killinger til salg på det tidspunkt. Panikken bred-

Sisse, Mille og Tikki

te sig. Lykkeligvis viste det sig, at der var en voksen brunmasket til salg (kun 1 år) grundet et manglende langhårgen. Mille, som vi valgte at kalde hende (Bali-Kitten's Hello Kitty) faldt hurtigt til hjemme hos os og Sisse. En fin lille brunmasket pige med det skønneste temperament.

Vores Sisse var ved at blive en gammel pige, og derfor valgte jeg i vinteren 2014 at købe endnu en brunmasket pige (Bellamis' Mama Mia), således at vi på lang sigt stadig har to katte. Også denne gang gik det strålende med at falde til - også til stor glæde for vores 7 børnebørn.

I skrivende stund er Sisse gået bort, 14 år gammel, og vi har nu heldigvis to yngre, dejlige, smukke og livlige siameserpiger herhjemme. De får også lov til at komme ud, og nyder at sidde under fuglehuset i haven og 'studere' de vingede væsener. Inde i bryggerset sidder de også og gør vrøvl, når de ikke må komme ud. Ja, livet er ikke nemt.... I øjeblikket er der ikke nogen naboer, som har katte, så der er ikke nogen at jagte, men en harem kan hændt at løbe gennem haven.

Om sommeren har de naturligvis hver sin havestol med hynde at ligge på ved havebordet; så er familien samlet! Herligt og smadderhyggeligt.

Uden siamesere er livet da ikke værd at leve - VEL?

Altså:

1 gang siameser - ALTID siameser!

Venlig hilsen

Lise Damsgaard